

DE VEELBESPROKEN ALICE

(About Alice)

Toneelspel in twee bedrijven

door

CHARLES LAURENCE

vertaling

Yolanda Plaatzer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE VEELBESPROKEN ALICE - ABOUT ALICE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHARLES LAURENCE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ALICE HOGAN - een vrouw van 48

NED JONES - een man van 60

PEGGY BLACK - een Amerikaanse van 29

JOSEPH PANAMA - een Amerikaan van 31

EERSTE BEDRIJF:

Eerste scène: de woonkamer van Alice Hogan, 14 juli, vroeg in de middag.

Tweede scène: vroeg in de avond.

TWEEDE BEDRIJF:

Eerste scène: de woonkamer van Alice Hogan, de volgende morgen.

Tweede scène: drie uur later.

DECOR:

Het geheel speelt zich af in de woonkamer van Alice Hogan, in een achttiende eeuwse huis in het centrum van Amsterdam. Rechts midden achter, een deur die naar de hal leidt. Links achter, een wand met boekenplanken, waarop flessen met drank, boeken en een borstbeeld staan. De hele achterwand is bedekt door ingelijste schilderijen en tekeningen. Links, schuin in de hoek, tuindeuren die leiden naar een geplaveide tuin, struiken en een gedeelte van een gele stenen muur. Links op het toneel, een 18e eeuwse, betegelde open haard, volgepropt met foto's, briefjes, ansichtkaarten e.d.

Voor de tuindeuren staat een afgeleefde, vormloze chesterfield bank, met oosterse kussens, daarachter een smalle langwerpige tafel. Ervoor staat een lage, ronde, geschilderde tafel. Rechts in het midden, een houten Thonet stoel, rechts een divan en een klein bureau, kale vloerplanken met Turkse tapijten.

Een "artistieke" kamer, ontstaan in de loop der jaren. Een Eileen Gray lamp, ruwe beelden van klei e.d., een tekening van Augustus John en een aquarel van Paul Nash.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Scène

Alice Hogan, voornamelijk gekleed in zwart, met hoed, komt haastig en resoluut binnenstappen. De telefoon rinkelt, ze negeert dit en loopt rechtstreeks naar de flessen met drank. Ze pakt een glas, schenkt een pure wodka in, neemt een slok en loopt naar de tuindeuren om naar buiten te kijken. Ze staat doodstil, zonder enig geluid.

Ned Jones komt binnen, hij is gekleed in een grijs pak, zwarte stropdas. Hij is mager en pezig. Hij blijft bij de deur staan, kijkt naar Alice's rug, dan naar de rinkelende telefoon.

NED: Wil je dat ik hem opneem?

ALICE: Nee. *(ze draait zich om, drukt op de telefoon en het geluid stopt. In de verte blijft een telefoon rinkelen. Alice hervat haar pose bij de tuindeuren)*

NED: Hij rinkelt nog in de keuken.

ALICE: Laat de kat het maar afhandelen.

NED: Hoe kun je het negeren? Het kan wel belangrijk zijn.

ALICE: Mijn halve leven heb ik doorgebracht met onder de douche vandaan stormen, voor onbelangrijke dingen. Niet meer.

NED: Ik kan het niet verdragen. Ik zal zeggen dat je uit bent en een boodschap aannemen. *(telefoon stopt, zodra hij hem wil oppakken)* Het is gestopt. Ik haat het zo, wanneer dat gebeurt.

ALICE: Verdrink je verdriet.

NED: Ik ben niet gewend om voor de lunch te drinken.

ALICE: Soms ben je een idioot. *(ze draait zich om, staart de tuin in. Hij staart naar de telefoon. Plotseling grijpt ze de hoed van haar hoofd en gooit deze wild door de kamer)* Waarom heb ik verdorie een hoed opgezet? Niemand anders had dat.

NED: Wij zijn van de oude stempel, mijn lieve Alice. Trouwens, jij was de enige aanwezige vrouw.

ALICE: Nee, dat was ik niet.

NED: In wezen wel, als men het lijk en die dwergachtige verre nicht, die alles erft, weglaat.

ALICE: Misgun haar niet een beetje fortuin - treurig, ondermaats schepsel. Zij droeg geen hoed.

NED: Zij droeg een gevaarlijk slecht zittende pruik, dat is een soort van bedekking.

ALICE: Gloria's benen waren zo lang.

NED: En zo bedrijvig.

ALICE: Waar. Toen we zaten te wachten, terwijl de doodskist zijn verdwijntruc deed, kon ik goed rondkijken - ik zweer dat iedereen daar een ex-minnaar was. Dat zou haar goed gedaan hebben.

NED: Een orgie van rouwenden. Wat betreft de jongen, Geoffrey?

ALICE: Mmm, korte vakantie in Noordwijk. Gloria reed rond in een kampeerauto en nam zijn onschuld op een parkeerplaats. De schat. God, ik zal haar missen.

NED: Ik was daar ook.

ALICE: In Noordwijk?

NED: Bij het crematorium.

ALICE: Weet ik. We gingen samen, weet je wel?

NED: En mijn aanwezigheid was die van een oude vriend, niet een dubieuze verovering.

ALICE: Ja, ik begrijp het, maar we weten allemaal van jouw probleem. Blijf je de hele dag naar die vervloekte telefoon staren?

NED: Ik wacht totdat ze terugbellen.

ALICE: Waarom zouden ze?

NED: Omdat ik dat altijd doe. Voor het geval het de eerste keer een verkeerd nummer was.

ALICE: Jij bent vreemd..... ik was het vergeten.

NED: We zien elkaar tegenwoordig alleen bij begrafenissen. *(Alice gaat op de bank zitten met haar benen onder zich getrokken)*

ALICE: Wel, ik veronderstel dat arme Gloria op dit moment door de schoorsteen van het crematorium opstijgt.

NED: Hoe komt het dat, wanneer ik een doodskist in een rouwkamer opgesteld zie staan, ik half en half een goochelaar verwacht die het in tweeën gaat zagen?

ALICE: Dat is niet leuk. Hoewel ik geen bezwaar zou hebben tegen een paar goocheltrucs om de dingen wat op te vrolijken, begrafenissen zijn zo akelig somber.

NED: Er is een filosofie die zegt, dat ze je buitengewoon wellustig maken.

ALICE: Mijn lendenen werden geen enkele keer aangewakkerd. En de jouwe? Sorry, ik vergat het, dat is een oneerlijke vraag.

NED: Het is een eenvoudige theorie dat de Man met de Zeis een levendige herinnering is aan onze eigen sterfelijkheid en het gevolg daarvan is, een primitieve behoefte om zich voort te planten, om de overleving van het mensdom veilig te stellen.

ALICE: Eerlijk? De bijeenkomst die wij naderhand bijwoonden, was niet bepaald losbandig, toch?

NED: We gingen vroeg weg.

ALICE: En toen schreeuwden ze allemaal: "Goddank zijn die twee

saaie zakkenwassers weg”, en besprongen ze elkaar? Ik weiger het te geloven.

NED: Bijna alles is mogelijk. Dat zou jij moeten weten.

ALICE: Als het waar zou zijn, zouden begrafenisondernemers en hun personeel de hele tijd als konijnen rondlopen.

NED: Wie zegt dat ze dat niet zijn? Ik betwijfel ten zeerste of iemand een opiniepeiling heeft uitgevoerd onder de echtgenotes van begrafenisondernemers, voor de mate van seksuele bevrediging.

ALICE: Bij de volgende begrafenis waar ik heen ga, zal ik eens heel goed rondkijken, tenzij het natuurlijk die van mijzelf is.

NED: Zal waarschijnlijk eerder die van mij zijn.

ALICE: Niet zo zelfzuchtig. Ik heb jou op deze aarde nodig om mijn hand vast te houden, wanneer ik besluit de toverballen te nemen.

NED: Toverballen?

ALICE: Mooie gekleurde barbituraten voor jou. *(ze houdt haar glas omhoog)*

NED: Wil je bijgevuld worden?

ALICE: Valt niets te vullen. *(Ned pakt haar glas en schenkt in. Hij schenkt zichzelf een flinke cognac in)*

NED: Ik zal mezelf een medicinale Armagnac toestaan.

ALICE: Goed.

NED: Niets in jouw wodka?

ALICE: Ik heb het ongetemde vuur nodig. *(hij overhandigt haar haar drankje)* Dank je.

NED: Ben je serieus over het innemen van een handvol slaappillen?

ALICE: Oh Ned, je had niet in Frankrijk moeten gaan wonen, we zijn het contact kwijtgeraakt. Ik hou een klein koffertje bij de hand als een aanstaande moeder. Schone nachtpon c.q. lijkwade, foto van Hogan, fles wodka en een bescheiden, maar voldoende voorraad van dodelijke snoepjes. Geschokt?

NED: Verward. Waarom?

ALICE: Kweenie. Voor het geval de luchtspiegeling het begeeft en ik de ware woestijn van mijn leven zie.

NED: Zelfmoord is opgeven.

ALICE: Wat is daar verkeerd aan? Niet ethisch? Dieren geven aldoor op in het aangezicht van een verpletterende overmacht.

NED: Persoonlijk geef ik de voorkeur aan volharding, het is de actieve vorm van geduld.

ALICE: Jij bent het soort dat afbrokkelt, totdat je alleen nog een brein in een fles bent. Verwacht niet dat ik je dan kom opzoeken.

NED: Klein puntje, ik zou niet weten waar ik de druiven zou moeten laten.

ALICE: Oh God. In de toekomst zal ik alleen begrafenissen gaan bijwonen van mensen die ik haat.

NED: En steeds vrolijk, zelfgenoegzaam glimlachen?

ALICE: Ja, schop al de bloemen omver en dans de horlepomp op het graf.

NED: Schuifelen op de as.

ALICE: Briljant. Wat een grappige manier om het te verspreiden.

NED: Voeg een codicil toe aan je testament.

ALICE: Dat is allemaal geregeld. Medische wetenschap krijgt mijn stukken en brokken.

NED: Zeer onbaatzuchtig.

ALICE: Het is een goeie afspraak - geen begrafeniskosten, geen bloemenhuldes en geen krokodillentranen.

NED: Maar je barst van het geld en hebt geen naaste familie die het ten goede komt.

ALICE: Waar.

NED: Dus biecht de echte reden op.

ALICE: Een makkelijke manier om aan het einde iets goed te doen. Tot zover is mijn leven vreemd genoeg te kort geweest voor nobele gebaren.

NED: Je hebt het dertig jaar uitgehouden met Hogan en hem tot het bittere einde verpleegd. Dat moet genoeg pluspunten waard zijn om jou zeer zeker door de Paarden Poorten te laten zoeven.

ALICE: Hij had me nodig..... Een gelukkige, gelukkige behoefte.

NED: Ik schijn me wat moeilijke, moeilijke momenten te herinneren.

ALICE: Het was een echte relatie, ik was zo gelukkig. Hogan verlaten zou, als het dumpen van een puppy op de linkerbaan van een snelweg zijn geweest - ondenkbaar.

NED: Edith had niet zulke gevoelens, ze hield twintig jaar van hem en verliet hem gewoon.

ALICE: Oh nee, Edith was slim, huh, was ze slim? Zonder dat ik het me realiseerde, leidde ze me volledig op als vervangster, voor ze de benen nam.

NED: Jij had hetzelfde kunnen doen, later.

ALICE: Dat wilde ik niet. Ik hield van hem.

NED: Nog meer reden je te storen aan die eeuwigdurende stoet van puberale meisjes.

ALICE: Ned, ik was zo groen als gras, weet je nog, een boerenmeisje van zestien. Ik dacht dat alle kunstenaars zo leefden. En hij gaf me daarvoor in de plaats volledige vrijheid. Alleen het idee al van jaloezie vond hij lachwekkend.

NED: Toch, die eindeloze voorraad van stevig vlees, zoals een

beginnend experiment in de bio-industrie.

ALICE: Ik genoot absoluut van het uitproberen en de resultaten. Ik was er goed in, veel beter dan Edith met haar New England puritanisme.

NED: Ik ben verbaasd dat je 's nachts kon slapen.

ALICE: Waarom?

NED: Schuldgevoel, mijn lieve Alice, schuldgevoel. Die meisjes waren geen sletten.

ALICE: Ze werden niet gedwongen, evenmin verdoofd en ze waren allemaal meerderjarig of daaromtrent. Hogan was een geweldige ervaring voor een jong meisje; lief, teder en geweldig mannelijk in bed, nooit je zorgen hoeven maken wat je als volgende moest doen, ofwel hij deed het, of hij vertelde je wat te doen.

NED: Zoals ik al zei, lammeren op de slachtbank.

ALICE: Jij bent een morele vegetariër. Meeste vrouwen verliezen hun maagdelijkheid in een staat van beschamende onbeleefdheid, doortrokken met begeerte. Ze hebben gewoonweg niet de vocabulaire om weerstand te bieden. Zolang als de man geen lompe of haastige initiatieven neemt, denkt de meerderheid van welopgevoede jonge meisjes dat het onbeleefd is een verleidingspoging te onderbreken. Ergens halverwege, net hoe zacht het weer is, vinden ze hun broeken rond hun enkels.

NED: Ongelooflijk.

ALICE: Zelfs al geef jij er niet aan toe, jij kan toch zeker de theorie van seks naar waarde schatten?

NED: Dus?

ALICE: Dus waarom de wilde roep van ongelooft, alsof ik juist een katholieke anticonceptie dans heb opgevoerd.

NED: Sorry, mijn gedachten waren afgedwaald. Ik dacht terug aan Edith Hogan, aan de sinistere manier waarop ze verdween..... geheel verdwenen..... tijdens de nacht..... zonder enig spoor.

ALICE: Kwade opzet werd niet vermoed, Ned.

NED: Misschien. Ik weet wel dat mijn hoofd blijft doormalen. (*hij kijkt uit het raam*) Hoe mooi ziet de tuin eruit. Slim van je om al die York stenen zo snel neer te leggen, nadat Edith..... verdween.

ALICE: (*lachend*) Jij bent een varken. Je weet heel goed dat Hogan de definitieve echtscheidingspapieren van haar een jaar later ontving. Reno - Nevada; jij vond het gebruikelijk.

NED: Maar nooit geen enkel woord van uitleg. Mysteries kan ik niet uitstaan.

ALICE: In hemelsnaam, het is dertig jaar geleden. Edith is opgegaan in de massa van die goeie ouwe United States. Misschien kreeg ze heimwee, wie weet?

NED: Heimwee naar Amerika. Geen enkele jury in het land zou dat slikken.

ALICE: Jij bent daar nooit geweest, jij oplichter.

NED: Ik heb de films gezien. Heimwee, ja, ja! Wel mogelijk, veronderstel ik, twintig jaar huwelijk met Macho Hogan zou genoeg moeten zijn om iedere vrouw van gedachten te doen veranderen.

ALICE: Doe niet zo gemeen. Zij doorstond de moeilijke jaren in Parijs en Praag, ik had de rijke comfortabele tijd in Amsterdam.

NED: Helemaal waar, jij was tenslotte verantwoordelijk voor zijn grootste successen. Jij en je beroemde haar tot op kniehoogte.

ALICE: Ik was alleen het model, hij was het genie.

NED: Ha! Er is niets zoals de dood om een reputatie op te krikken - tijdelijk.

ALICE: Je geniet nog steeds van pervers zijn. Houd je kop en schenk me wat te drinken in, Ned. (*Ned pakt het glas en vult deze*)

NED: Realiseer je je dat we dronken zullen eindigen.

ALICE: Heb jij een beter idee? Dit is een wake.

NED: Proost. Waar is trouwens jouw haar? Bij mijn laatste bezoek was het nogal opzichtelijk vastgespijkerd over bijna die hele muur.

ALICE: Ik heb het eraf gehaald en het weggestopt in een la. Het was een vreselijk stofnest.

NED: Heel verstandig. Ik vond dat het leek op iets wat je geschoten had.

ALICE: Cultuurbarbaar! Mijn haar is een stukje kunstgeschiedenis, ik zou het kunnen verkopen aan het Rijksmuseum. In het Kröller Müller alleen al, hangen er vijf schilderijen van en drie sculpturen, gemaakt door vier verschillende kunstenaars.

NED: Zaadlozend fetisjisme voor een man.

ALICE: (*lacht*) Dat vind ik leuk "zaadlozend fetisjisme," zelfs al is het walgelijk om te zeggen. Je hebt je eten verdiend, Ned. Hoelang ben je van plan te blijven?

NED: Is een week goed?

ALICE: Dat zal voorbij vliegen. Ben jij dan in de rare veronderstelling dat Hogan van haar opgewonden werd?

NED: Vertel jij het me. Het was zeer zeker de gimmick die hij uitmolk, in zijn latere en commercieel succesvol werk.

ALICE: Een groot kunstenaar heeft geen gimmicks nodig.

NED: Ik laat de kwestie rusten.

ALICE: De wereld is het niet met je eens, dus verander van onderwerp.

NED: Je ziet er goed uit. Ik haatte het zo, dat belachelijke haar, hangend over je achterste, herinnerend aan een of ander bedreigd

soort onder de zoogdieren.

ALICE: Alsjeblieft, ik werd als een beroemd schoonheid beschouwd.

NED: Kriebelde het erg in bed?

ALICE: Het hield een leger aan minnaars warm.

NED: Ik zou verwacht hebben dat het pijnlijk zou zijn, zoals met zand het geval is.

ALICE: Ned, ik weet dat het ongeveer dertig jaar geleden is en we er geen gewoonte van maakten... maar, weet jij het niet meer?

NED: Ik kan me de feiten enigszins herinneren, maar weinig wat de handeling zelf betreft.

ALICE: Ik hou een levendige herinnering aan het naspel.

NED: Het heeft me altijd zo beziggehouden. Was het pijnlijk om af te knippen? Geestelijk.

ALICE: Ik voelde niets, behalve het briesje in mijn nek. Een semi symbolische daad, nadat Hogan overleed.

NED: Gisteren acht jaar geleden, weet je dat?

ALICE: Niet nodig om **mij** daaraan te herinneren, het was toevallig de dag voor mijn verjaardag.

NED: Oh..... dan nog vele gelukkige jaren.

ALICE: Dank je. Huh, gelukkige jaren, gelukkig Kerstmis, gelukkig nieuwjaar.....wat is er zo verdomd speciaal aan geluk, dat men het door onze strot blijft duwen.

NED: Nog zo'n kapitalistische samenzwering, ik durf te zeggen: fellatie voor de massa.

ALICE: Gewoonlijk huil ik op mijn verjaardag.

NED: Als je perse morbide wilt zijn, gewoon één of twee gelukkige jaren, Alice. Is dat beter?

ALICE: Ik ben geboren onder een noodlottig gesternte, rampen slaan rond deze tijd altijd toe.

NED: Bijgelovige nonsens.

ALICE: Oh ja? Louter toeval, neem ik aan, dat mijn moeder overleed, terwijl ze de taart uitdeelde op mijn dertiende verjaardagspartijtje?

NED: Dat verzin je. Dat is niet waar, nee toch?

ALICE: Het is waar. Ik kreeg ook een hernia, ben beroofd, had een miskraam, brak een pols, verloor Hogan, liet twee dierbare poezen inslapen en nu mijn beste vriendin, Gloria begraven, alles op of rond de dag van mijn geboorte. Wat heb je hierop te zeggen?

NED: Jij laat het klinken alsof het zich allemaal voordeed op één vreselijke drukke dag.

ALICE: Het zou dan eigenlijk tijd zijn om in een rusthuis te zitten. In een hoekje, stilletjes hangend in een rolstoel, kwijlend op mijn patchworkdeken.

NED: Sta er niet te lang bij stil. Doe zoals ik, ik herinner me zelden datums.

ALICE: Men hoeft nauwelijks een stom varken te zijn om de veertiende juli te onthouden.

NED: De dag dat ze de Bastille bestormden.

ALICE: Precies. De Fransen zijn altijd afschuwelijk geweest, hoe kun je daar wonen?

NED: Ik hou van het eten.

ALICE: Is dat een hint?

NED: Hemel, nee. Het worstebroodje waar ik me aan waagde bij het begrafenisfeest, is blijven steken. Ik ben tevreden met de cognac.

ALICE: Wat een lieve, niets eisende gast ben je.

NED: Oude vrienden maken zich niet tot last.

ALICE: Ze roepen oude herinneringen op. Weet jij nog dat Gloria bekend stond als de Fiets van Noord-Holland, omdat iedereen een ritje op haar mocht maken?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto